

DOM

Afsagt den 26. august 2016 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Birgitte Grønborg Juul, John Mosegaard og Niels Juhl (kst.) med nævninger).

13. afd. N nr. S-2916-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...89-...)

(advokat Bjørn Mering Caning, besk.)

Københavns Byrets dom af 21. oktober 2015 (SS 3-13044/2015) er anket af T med påstand om frifindelse i alle anklageskriftets forhold. Endvidere påstås frifindelse for påstanden om udvisning samt for de rejste og pådømte erstatningskrav. Subsidiært påstås formildelse navnlig således, at tiltalte idømmes rettens mildeste tidsbestemte fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, således at T idømmes forvaring og udvises med indrejseforbud for bestandig.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne A, ..., politibetjent Musa Turan, B, ..., C, D, politibetjent Tonny Jarner Møbius Jonesco, E, ..., ..., ... og .... Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet ...

Forklaringer afgivet af ..., ... og ... er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har alene ønsket at forklare om forhold 1 og om et brev til sin kone vedrørende forhold 5, idet han intet kender til de andre forhold. Tiltalte har forklaret blandt andet, at han ejer bilen, en Ford Focus, som han ikke låner ud. Han ringede til Falck, fordi han sad fast og ikke kunne køre videre. Det er rigtigt, at han sagde til pigen, at han havde kone og børn. Det var i

forhold til, at hun til politiet havde sagt, at han havde forfulgt hende. Tiltalte forklarede om brevet til konen, tillægsekstrakt 1, side 4-6, at han skrev brevet, efter hun havde talt med politiet og kort før hendes forklaring i retten. Hun kunne ikke huske, hvad hun havde sagt til politiet, og hun var nervøs. Han ville derfor hjælpe hende ved at genopfriske hendes hukommelse.

A har forklaret blandt andet, at da bilen ramte hende, kørte hun ikke ind i kantstenen, men over kantstenen. Hun væltede ikke. Vidnet udpegede stedet på kortbilag nr. 3. Hun bemærkede bilen første gang ved Toftgårds Plads. Hun bemærkede, at bilen i hvert fald til sidst i forløbet kørte meget langsomt. Det var det forreste af bilen, der ramte hende. Det var som et puf. Det var ikke et sidespejl, der ramte hende. Hun var bange og skreg. Hun kunne ikke rigtig komme væk og løb så mod en boligblok. Hun vidste ikke, hvor mange der var i bilen, og tænkte først, at de ville voldtage hende eller tage hendes organer. Hun fik kontakt til beboere i boligblokken, og der blev ringet til politiet. Der kom en betjent op og talte med hende. Det virkede ikke, som om betjenten troede på, at hun var blevet forfulgt siden Toftgårds Plads. Hun viste betjenten sms'en, hun havde sendt, om at hun følte sig forfulgt. Hun fulgte med ned, efter betjenten havde sagt, at manden gerne ville give en undskyldning. Tiltalte sagde, at han var rigtig ked af, at han havde forskrækket hende, at han var gift og havde børn, og at han havde ledt efter motorvejen. Hun var inde i sit hoved sikker på, at tiltalte havde haft en anden intention. Det var først i marts 2015, at politiet foretog en grundig afhøring om forholdet.

Bilen havde passeret hende ca. 50 meter inden episoden og kørte derfor lidt stærkere end hende. Hun så, at det var en mørk bil, og hun havde lagt mærke til lyden. Hun har ingen viden om bilmærker.

Hun cyklede til højre ned ad en sidevej til Hvidovrevej ved en boligblok. Der var ingen andre mennesker. Det var midt om natten. Det er et sted, hun kender godt. På venstre side ligger der langs vejen boligblokke på den første tredjedel, og herefter er der buske. Det var ved buskene, hun blev ramt. Der er parkeringspladser på højre side af vejen. Vidnet blev forevist foto, ekstrakten side 73. Man kan for enden af vejen kun dreje til venstre. Hun var ikke kommet så langt som til Hvidovre Hospital. Efter hun blev ramt og stod af cyklen, løb hun via parkeringspladsen ned til boligblokkene. Hun lagde ikke mærke til, om nogen løb efter hende. Hun tænkte, at det kunne være nogen, der ville voldtage hende eller stjæle hendes organer. Alt løb gennem hendes hoved. Det var begyndt at blive lyst, da hun kunne cykle hjem, så det var nok

ved 5-tiden. Hun sagde til betjentene, at hun følte sig forfulgt og påkørt og viste sms'en. Betjentene virkede lidt, som om de ikke gav hende respons. Inden hun igen blev kontaktet af politiet i februar 2015, gjorde hun ikke noget. Hun klagede således ikke over politiets behandling. Hvis hun ikke var blevet kontaktet igen af politiet, havde hun ikke gjort mere.

Hun har ikke været sygemeldt i en måned, men der gik en måned, før hun blev sygemeldt, og hun har herefter haft nogle sporadiske sygedage. Hun går til psykolog. Arbejdsgiveren betaler hendes psykologsamtaler. Hun cykler fortsat.

Musa Turan har forklaret blandt andet, at han mener, bilisten viste dem, at det var højre sidespejl, der ramte cyklen. Foreholdt ekstraktens side 75, midt, om sidespejlet kan han godt have sagt sådan til kollegaen. De vurderede, at det var et hændeligt uheld. Foreholdt foto, ekstraktens side 73, ser man op mod Hvidovrevej. De viste bygninger ligger langs Hvidovrevej. Hvor billedet er taget, er der beboelsesbygninger langs vejen på højre side. Han mener, der er indkørsel til en parkeringsplads til disse beboelsesbygninger, men er ikke helt sikker. Der er vinduer til begge sider. Man kan fra parkeringspladsen komme til motorvejen, hvis man fortsætter mod vest via Avedøre Havnevej.

Han opfattede begge parter som troværdige og ikke, som om nogen af dem løj. Derfor gjorde de ikke mere.

... har forklaret blandt andet, at hun kun hørte ét skrig. Hun vågnede af det. Hun husker ikke, om skriget blev afbrudt. Det var et højt skrig. Vinduet stod åbent. Bilen var sort eller mørkeblå. Hun så den angivelige afrikaner oppefra. Hun ved ikke, hvem der havde sat opslag op med advarsel til kvinder mod at færdes alene. Hun gik til boligforeningens kontor, der hjalp hende med at kontakte politiet. Hun så ikke en kvinde ved bilen.

E har forklaret blandt andet, at tiltalte prøvede at få hende ind i bagagerummet ved at hive hende derhen. Hun kæmpede imod og kom ikke i bagagerummet. Det hele foregik inde i bilen. Foreholdt ekstrakt side 771 kunne tiltaltes underbukser godt være som de viste. Det gælder også dunvesten, ekstrakt side 774.

Hun tænkte ikke over, om det var mærkeligt, at tiltalte spurgte, om han skulle køre hende hjem. Episoden i Mindelunden tog ca. en halv time.

Vidnet var efter selvmordsforsøget først indlagt på lukket psykiatrisk afdeling. Hun gik herefter til psykolog, først dagligt og derefter jævnlige. Siden kom hun i en gruppe for voldtægts-ofre. Hun går ikke længere til psykolog. Hun går i skole. Hendes personlige ejendele er ødelagte. Kravet på 6.700 kr. opretholdes derfor.

C har forklaret blandt andet, at ... er en lille gade. Bilen holdt med fronten ind mod en bygning. Det var ikke en lovlig parkering. Bilen stod, så den var nem at køre ud igen. Bilens dør var ikke låst.

Hun kan ikke nærmere angive afstanden til manden første gang, hun så ham, men han gik i hendes retning og var til sidst lige ved siden af hende. Hun kunne se ham tydeligt nok til at give et signalement. Da hun så fotos, syntes hun, at hun huskede godt nok, men var også bange for at give nogen skylden. Foreholdt politirapporten, ekstrakten side 330, 2. afsnit nederst, bekræfter hun at være vejledt sådan. Foreholdt samme rapport, ekstrakten side 330, sidste afsnit til og med side 331, kan det beskrevne godt passe. Det er korrekt, at ikke andre fotos end foto nr. 9 var i spil.

Hun har tidligere gået til psykolog og har efter en pause genoptaget psykologbehandling fra april 2016. Hun har fået en lægehenvielse på 12 samtaler. Hun har måttet droppe ud af sit studie og er begyndt på et nyt. Hun har ikke nogen kæreste. Det har været svært for hende at stole på mænd.

D har forklaret blandt andet, at hun først troede, gerningsmanden var en venlig mand, fordi han tilbød at køre hende. Under kørslen, hvor hun sad på bagsædet, fortalte han om sin mor og sin flytning til Danmark. Hun hørte dørene blive låst, men kan ikke sige, hvor de var, da dørene blev låst. Hun blev sat af på en parkeringsplads. Her åbnede hun selv døren. Han blev siddende i bilen, mens hun steg ud, og han kørte så. Foreholdt ekstrakten side 742-744 har hun, inden hun så billeder hos politiet, skullet beskrive lufferne. Herefter så hun lufferne på fotos og kunne bekræfte, at det var hendes luffer. Hun har ikke på noget tidspunkt været i tvivl om, at det var hendes luffer.

Hun kan ikke sige, hvor lang tid der gik, fra manden talte om at finde en tankstation, til hun blev sat af. Hun har ingen tidsfornemmelse af forløbet.

Hun har ikke længere den kæreste, som hun havde i byretten, og har i dag ingen kæreste. Hun er flyttet til Tyskland. Hun går ikke til psykolog i Tyskland.

Foreholdt ekstrakt side 348, nederst, med et tidsinterval på ca. 33 minutter efter et overvågningskamera fra Uno-X tanken lyder det ikke usandsynlig, men hun har som forklaret ingen tidsfornemmelse.

Tonny Jarner Møbius Jonesco har forklaret blandt andet, at de fik opkaldet under patruljekørsel i nærheden af Dybbelsbro Station. De nåede derfor hurtigt frem. Kvinden påviste for dem området for gerningsstedet på en grus-plads.

B har forklaret blandt andet, at hendes og kærestens vasketøj lå i samme vasketøjskurv i deres lejlighed. Hun sagde til politiet, at hvis det ikke var den bil, skulle politiet ud og finde en mager til. Hun kom ind i bagagerummet fra bagsædet, efter at højre sæderyg var blevet lagt ned. Hun så ikke gerningsmanden, før han greb fat i hende. Hun havde heller ikke bemærket en bil komme. Det hele kom bag på hende. Hun husker at have set en fotomappe hos politiet. Foreholdt ekstrakten side 229-230 bekræfter hun gengivelsen af sin forklaring. Der var en hylde over bagagerummet. Den kan godt beskrives som et låg.

Hun nåede ikke at se gerningsmandens ansigt direkte, men hun kunne se, at han var mørk. Hun føler ikke, at hun kan genkende ham. Hun så ham bagfra og i bakspejlet. Hun husker ikke, om der kom lys i bilens kabine, når døre blev åbnet. Hendes signalement bygger på, hvad hun så bagfra og i bakspejlet. Hun kunne se, han var mørk, og kunne høre en accent. Det er også noget, man prøver at glemme. Hun havde prøvet at forhandle med gerningsmanden om at blive sat af på Nørrebro. Det var, mens hun lå i bagagerummet. Det var hende, der foreslog, at hun blev sat af på Nørrebro. Senere sagde han, de skulle noget/et ærinde på Amager. Det husker hun tydeligt. Gerningsmanden har taget fat i hende, og hun gjorde, hvad han sagde, for at undgå vold.

... har forklaret blandt andet, at hans tidsangivelse på 3 minutter er usikker. Han hørte stønnen, men mener kun at have hørt en person stønne. Pigen skreg, da hun så vidnet. Hun var skræmt og opgivende.

Han er pladsmand hos Stark. Starks område er afhegnet. Han pakkede varer til kunder. Det gør de 24 timer i døgnet. Han talte med vagtmanden, da de hørte stønnen i en afstand af ca. 30 meter fra et sted, hvor der er en vej med en parkeringsplads. Han har ikke set eller hørt en bil. Den stønnen, han hørte, kan sagtens også komme fra en person i nød. Det var stakåndet.

... har forklaret blandt andet, at hans far er ... De hørte om natten en pige skrig. Hun var meget bange og sagde, at hun var blevet forfulgt siden Toftegårds Plads. Mens hun cyklede, havde en bil kørt langsomt efter hende. Han gik ned og opsøgte bilisten. De tog en snak. Bilisten var meget rolig og forklarede, at han var kørt galt og ikke kunne køre derfra. Bilisten sagde, at han ledte efter en motorvej, og at han ikke ville skræmme hende. Bilisten spurgte om, hvordan pigen havde det. Han så pigens cykel, taske og sandaler fordelt på steder over en længere strækning. Hun har løbet ca. 700 meter. Bilisten var meget rolig. Pigen virkede skræmt og græd.

Der var ca. 300 - 400 meter fra, hvor cyklen lå, til vidnets bopæl og ca. 700 meter til, hvor bilen holdt. Foreholdt ekstrakt side 73 er der hegn og træer ud for parkeringsskiltet. Der er ca. 10 opgange til højre og først indgang til de tre opgange nærmest lyskrydset. Man kan se stedet fra vinduer i beboelsen. Anklageren foreviste vidnet foto på ekstrakten side 69. Pigen havde valgt deres opgang, som lå længst væk. Man skal ikke helt ud til Hvidovrevej for at komme ind, men man skal tage en af de første tre opgange.

Hans Jakob Larsen har forklaret blandt andet, at der tages forbehold ved forurening. Hvis det er muligt, deler man sporet i to delprøver, som undersøges uafhængigt. I langt de fleste tilfælde viser de to delprøver overensstemmende resultater. Hvis resultaterne ikke stemmer overens, kan der være tale om forurening. Nogle gange er det ikke muligt at dele sporet, og her er man særligt opmærksom på forurening og benytter andre metoder. Man forholder sig her til mulig forurening fra andre prøver og sammenligner med fund fra andre spor. På den baggrund ved man, at forurening kun sker én gang ud af mange millioner. Vidnet bemærker, at den generelle beskrivelse af DNA-beviset i hans forklaring i byretten ikke svarer til hans

eget ordvalg. Vidnet gentog derfor sin generelle forklaring med eget ordvalg og med gennemgang af tabellen i ekstrakten side 648. Likelihood ratioen er måden, hvorpå man i erklæringerne angiver den bevismæssige vægt. Der foretages en sammenlægning med to scenarier, nemlig det ene scenarie, at materialet passer med en bestemt person, og det andet scenarie, at det stemmer fra en tilfældig anden person. Sandsynligheden på 4.150 for B er beregnet ud fra en blandingsprofil, hvori der er indgået mere end tre personer. Jo flere tilfældige personer, der passer på sporet, jo flere mulige kombinationer kan findes ved gennemgang af de 16 DNA-undersøgelsespunkter. Udtrykket ”den danske befolkning” angiver, at beregningen af likelihood ratioen bygger på en sammenligning med en tilfældig anden person i befolkningen i Danmark. Hvis man på forhånd ved, at gerningsmanden har et andet etnisk spor, f.eks. thai, så er det ikke på samme måde givet, at man kan bruge den danske befolkning. I praksis gør det dog ikke den store forskel.

Antallet af personer i befolkningen har ingen relevans. Man skal tage udgangspunkt i hvor mange andre personer, der har haft mulighed for at afsætte DNA. Likelihood på mere end en million angives ikke blandt andet på grund af risikoen for fejl ved en højere angivelse. Foreholdt ekstrakten side 150 uddybede vidnet sin forklaring om forurening. Det drejer sig om én forurening. Det er normalt at tage forbehold som sket, hvis man ser en forurening. Angivelsen for B med en sandsynlighed på 4.150 gange mindre end for, en tilfældig anden person, er ren matematik. Retsgenetisk Afdeling har ingen viden om hvilke beviser, der i øvrigt indgår i sagen.

Sagens oplysninger

I dommens gengivelse af Retslægerådets erklæring af 24. september 2015, ekstrakten side 36 – 37, skal formuleringen side 37, 2-3. linje, ændres fra ”vurderes at udgøre fare ...” til ”vurderes at udgøre væsentlig fare ...”.

Forsvareren har ved brev af 27. juni 2016 anmodet Statsadvokaten om at besvare en række spørgsmål vedrørende forvaring og udvisning på samme tid. Spørgsmålene blev besvaret ved brev af 11. juli 2016 fra Statsadvokaten og brev af 16. august 2016 fra Kriminalforsorgen.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har seks søskende i Danmark, hvoraf to er gift og har børn. Forældrene bor i Jylland. Bortset fra sin kones forældre i Zambia har han hverken kontakter i Zambia eller Congo. Han har statsborgerskab i Congo. Han har to drenge, der er født i Zambia, og en pige, der er født i Danmark.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Ad forhold 1

Efter As forklaring, øvrige vidneforklaringer og landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 sammenholdt med tiltaltes forklaring om forholdet findes det ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte i sin bil først kørte efter den cyklende A over en længere strækning og herefter påkørte hende med henblik på at frihedsberøve hende og tiltvinge sig samleje ved vold eller trussel om vold, men at tiltalte blev hindret i sit forehavende dels som følge af As flugt, dels af at bilen sad fast. Herefter og i øvrigt af de af byrettens flertal anførte grunde finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold. Det tillægges herunder bevismæssig vægt, at tiltaltes bil efter GPS'en befandt sig 3,7 km fra gerningsstedet 2 minutter efter anmeldelsen, ligesom også DNA-beviset taler for tiltaltes skyld.

Ad forhold 3

Af de grunde, der er anført af byretten, og efter landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 4

Af de grunde, der er anført af byretten, og idet det efter bevisførelsen findes at kunne lægges til grund, at D var frihedsberøvet i i hvert fald en halv time, finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 5

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes tiltalte herefter skyldig i alle forhold.

T h i b e s t e m m e s:

Tiltalte T findes skyldig i alle forhold.”

Sanktionsspørgsmålet

Retten har i overensstemmelse med Retslægerådets erklæring af 24. september 2015 lagt til grund, at tiltalte mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. punktum, som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Der er afgivet 17 stemmer for at idømme tiltalte forvaring.

Disse voterende udtaler:

Tiltalte har i fem tilfælde begået voldtægt og frihedsberøvelse eller forsøg herpå over for forskellige unge piger, som tiltalte opsøgte ved nattetide på offentlig vej og forgreb sig på. Herefter og af de af byrettens flertal nævnte grunde tiltræder vi efter forholdenes grove karakter, tiltaltes farlighed, og da forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare, at betingelserne for at idømme forvaring er opfyldt.

Der er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år. Denne voterende henviser til de grunde, der er anført af byrettens mindretal.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Udvisning

Der er afgivet 18 stemmer for, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig. Retten har herved tiltrådt byrettens begrundelse.

Erstatning

A har rejst krav om godtgørelse for tort med 25.000 kr. med tillæg af renter fra den 5. november 2015.

B har rejst krav om godtgørelse for tort med 100.000 kr. og krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, estimeret til 51.000 kr., godtgørelse for svie og smerte med 19.570 kr. og erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 4.507 kr., i alt 175.077 kr. med tillæg af rente fra den 30. oktober 2015.

C har rejst krav om godtgørelse for tort med 30.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter med 3.828 kr., i alt 33.828 kr. med tillæg af rente fra den 7. november 2015.

D har rejst krav om godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 8.628 kr., i alt 78.628 kr., hvoraf 71.595 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 7.033 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

E har rejst krav om godtgørelse for svie og smerte med 38.760 kr. og godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for andet tab med 6.700 kr., i alt 115.460 kr., hvoraf 86.770 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 28.690 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

Alle erstatningssøgende har taget forbehold for yderligere erstatningskrav.

Tiltalte har over for alle krav bestridt erstatningspligten og kravets størrelse og nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre af retten fastsat beløb.

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages kravene om tortgodtgørelse til følge i samme omfang som efter byrettens dom. Øvrige krav henskydes til Erstatningsnævnet eller civilt sagsanlæg. Byrettens dom vedrørende erstatning stadfæstes derfor.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. februar 2015.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes, således at tiltalte T idømmes forvaring, og således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig regnet fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Dommens bestemmelse om tortgodtgørelser stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.